

end hidtil sket. Det synes følgelig mest praktisk og tillige forsvarligt at overlade til Statsanstalten at skønne over, hvornår det må anses for påkrævet at lade undersøgelser foretage.

Til § 7.

Ændringen i denne paragraf er nødvendiggjort ved ændringen i § 32, hvortil henvises.

Til § 12.

Forsikringer, der tegnes uden lægeundersøgelse, men alene på grundlag af en personlig helbredserklæring, er af største betydning for livsforsikringens udbredelse. I øjeblikket kan Statsanstalten tegne livsvarige livsforsikringer, livsforsikringer med udbetaling samt simple kapitalforsikringer indtil en forsikringssum af ialt 20 000 kr. uden lægeundersøgelse. Langt de fleste forsikringer af disse forsikringsarter tegnes nu på denne måde, men med de ændrede økonomiske forhold findes det uheldigt, at adgangen til at tegne sådanne forsikringer er begrænset til et fikseret beløb, og ligeledes gør udviklingen det påkrævet, at også andre forsikringsarter end de nævnte skal kunne tegnes på denne måde. De erfaringer, Statsanstalten hidtil har indvundet gennem undersøgelser af sin omfattende bestand, gør det uden betænkelighed at overlade til Statsanstaltens bestyrelse med finansministerens samtykke at skønne over, hvilke forsikringsarter og med hvilke beløb tegning skal kunne ske uden lægeundersøgelse, og Statsanstalten sættes herved i stand til smidigere at kunne følge udviklingen og afpasse denne tegning efter risikoforløbet, prisniveauet og behovet.

Til § 13.

Forhøjelsen af pensionsforsikringer fra 30 000 kr. til 50 000 kr. årlig foreslås, fordi den nu fastsatte grænse lejlighedsvis kan være for lav.

Statsanstalten har hidtil kun kunnet holde forsikringsbeløb på indtil 100 000 kr. eller 10 000 kr. årlig for egen risiko, medens overskydende beløb skal genforsikres. Med de ændrede forhold og under hensyn til Statsanstaltens størrelse og sikre økonomiske stilling synes det rimeligt at overlade til bestyrelsen med finansministerens godkendelse at fastsætte de nærmere regler for, hvilke beløb Statsanstalten kan holde for egen regning.

Til § 22.

Efter lovreglerne kræves der for henstandsydelse, at der er sikkerhed i forsikringen for forfaldne præmier og tillæg for efterbeta-

ling. Dette ønskes vedblivende bevaret som en hovedregel, men det kan i ganske særlige tilfælde, som f. eks. under forsikredes af-tjening af værnepligt, være meget ønskeligt, at der kan gives henstand, selvom forsikringen ikke yder tilstrækkelig sikkerhed herfor. Det vil herved blive iagttaget, om forsikringen må siges at svare til forsikredes behov, og om forsikringen har været holdt i kraft gennem nogen tid, således at forsikrede har vist vilje til at bevare forsikringen.

Til § 23.

Det er i øjeblikket en betingelse, at invaliditeten ikke er en følge af sygdom eller ulykkestilfælde, indtruffet før det 18. år. Denne grænse foreslås ændret til det 15. år, idet det findes naturligt, at den omhandlede begunstigelse gælder fra denne alder.

Til § 25.

Tilbagekøbsværdien for de livsforsikringer, hvor det er i Statsanstaltens interesse, at den forsikrede lever så længe som muligt, udbetales kontant, men dog skal værdien af overlevelsesforsikringer og hvilende overlevelsesrenter godtgøres ved en fripolice. Det har undertiden vist sig urimeligt, at forsørgeren ikke har kunnet frigøre sig fuldstændigt fra et forsikringsforhold, hvor forudsætningerne i tidens løb ganske har forandret sig, og det foreslås derfor at til-lade kontant udbetaling i tilfælde, hvor dette undtagelsesvis findes rimeligt efter bestyrelsens skøn.

Virksomme overlevelsesrenter og livrenter kan efter nugældende bestemmelser begæres tilbagekøbt af den forsikrede. Denne ret til tilbagekøb uden motivering har i flere tilfælde medført uheldige resultater, idet der herigennem vil kunne spekuleres mod Statsanstaltens interesser, og det foreslås derfor, at disse forsikringer som hovedregel ikke kan tilbagekøbes, men at undtagelse kan ske efter bestyrelsens skøn. Det bemærkes, at de private selskaber normalt ikke tillader tilbagekøb af livrenter.

Til § 26.

Efter den hidtidige regel har man for forsikringer, ved hvilke der i tillæget indgår et promilletillæg af forsikringssummen, af de fremtidige tillæg tilbageholdt kapitalværdien dels af 4 pct. af tarifpræmierne dels af promilletillæget (hidtil 1½ promille).

Disse tal foreslås nu i almindelighed ned-sat til 2.91 pct. (svarende til 3 pct. af den helårige præmie) og 1 promille, således at tilbagekøbsværdien herved ændres til gunst for de forsikrede.